

Ændring af forordningen om gasforsyningssikkerhed

FOLKETINGET

HVAD ER PROBLEMET?

Ifølge Kommissionen er der efter vedtagelsen af den oprindelige forordning om gasforsyningssikkerhed stadig risiko for gasmangel i dele af EU. Det skyldes spændingerne mellem EU, Ukraine og Rusland.

FORSLAGET BESTÅR AF

Kommissionen vil indføre et solidaritetsprincip. Formålet er at sikre den basale energiforsyning mellem nabolande, hvis der opstår en energiforsyningskrise. Kommissionen vil oprette 9 regioner, hvor målet er en klarere definition af risici. Det foreslås, at Danmark sammen med Sverige udgør en samlet region.

Kommissionen ønsker automatisk at blive notificeret om indholdet af gaskontrakter, hvis de har en varighed på mere end 1 år, og hvis kontrakten mellem en leverandør og en køber dækker mere end 40 pct. af markedet i en medlemsstat.

FRIVILLIGE GASINDKØB

Kommissionen har tidligere barslet med idéen om en fælles central indkøbsmekanisme af gas, så EU's forhandlingsposition kunne styrkes. I det aktuelle forslag er der alene tale om en frivillig ordning.

NÆRHEDSPRINCIPPET

Folketinget skal senest 27. april 2016 afslutte sit nærheds-tjek af forslaget. Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget skal gerne komme med sin indstilling til Europaudvalget senest den 6. april 2016.

Regeringen vurderer, at nærhedsprincippet er overholdt. Folketinget har også mulighed for over for Kommissionen at komme med bemærkninger til forslagens politiske indhold.

Hvad foreslår Kommissionen med ændringen?

Kommissionen fremlagde den 16. februar 2016 sin pakke om energiforsyningssikkerhed.

Ud over forslaget til forordningen om gasforsyningssikkerhed, indeholder pakken en afgørelse om mellemstatslige aftaler om energi og en strategi for flydende naturgas (LNG) og gaslagre.

Kommissionen præsenterede desuden en strategi for opvarmning og køling af bygninger og industrianlæg.

Gasforsyningssikkerhed

Kommissionen vil med forslaget om gasforsyningssikkerhed sikre, at alle medlemsstaterne tager hånd om det potentielle problem og konsekvenserne ved manglen på gas som energikilde.

Ændringen skal gennemføre de forslag, der allerede er fremlagt i strategien for Energiunionen og energisikkerhedsstrategien.

Samtidig hænger forslaget sammen med EU's transeuropæiske energinet (TEN-E), der er et støtteprogram til energiinfrastruktur.

Solidaritetsprincippet

Kommissionen vil fremme en mere koordineret regional tilgang. Derfor foreslås det, at Kommissionen at indfører et såkaldt solidari-

tetsprincip, som skal sikre den basale energiforsyning mellem nabolande, hvis der opstår en alvorlig energiforsyningskrise.

Hvis et medlemsland erklærer, at der er tale om en nødsituation, kan det betyde, at der skal frigøres gasmængder fra et andet medlemsland, som landet deler grænse med.

EU's medlemslande vil som en sidste udvej forpligte sig til at stille energi til rådighed til husstande og væsentlige samfundsområder.

Det kan ramme såkaldte ikke-beskyttede kunder, f.eks. private forbrugere eller virksomheder, da væsentlige samfundsområder, som f.eks. sundhedssektoren eller fjernvarmeanlæg, i visse tilfælde har forrang til leverancerne af gas.

Øget gennemsigtighed

Kommissionen vil automatisk informeres om indholdet af gaskontrakter, hvis de har en varighed på mere end 1 år, og hvis kontrakten mellem en leverandør og en køber dækker mere end 40 pct. af markedet en medlemsstat.

Kommissionen vil sikre, at mellemstatslige aftaler, som indgås af medlemsstaterne med lande uden for EU, og som kan påvirke gasforsyningssikkerheden i EU, overholder EU-lovgivningen fuldt ud.

GASIMPORT BLANDT EU'S MEDLEMSLANDE

Naturgas repræsenterede i 2013 25 pct. af EU's samlede energiforbrug. Dette forventes at være stabilt de kommende år. I 2013 importerede EU 65 pct. af det samlede gasforbrug. 39 pct. af den importerede gas kom fra Rusland, 30 pct. fra Norge og 13 pct. fra Algeriet.

De største gasproducenter i EU var Holland, som stod for 47 pct. af den samlede gasproduktion i EU, mens Storbritannien stod for 25 pct. I 2014 var alene Danmark og Holland neteksportører af gas. Samtlige andre EU-medlemsstater, på nær Rumænien og Kroatien, havde alle en importandel på over 70 pct. af deres nationale gasforbrug.